

Informace k dobrodružství

Úvodem

Na této stránce naleznete informace k dobrodružství. Každá případná aktualizace stránky (nový obsah) bude vždy oznámena prostřednictvím [Facebooku](#) a [novinek](#). Předpokládáme, že přibývat budou pouze tzv. **Měsícsvity**, krátké texty, které vás ještě více uvedou do děje. Určitě jim věnujte pozornost, budou vám být při hře k užítku.

Nepřehlédněte též stránku [Organizace turnaje](#), kde se dozvíte konkrétní pravidla pro tvorbu postavy a další náležitosti turnaje. **S případnými dotazy** se obraťte emailem na organizátora Mistrovství a zároveň autora dobrodružství [Guffa](#).

Upozornění: Turnaje se lze zúčastnit i bez znalosti níže uvedených informací. ALE váš postup dobrodružstvím bude značně zdržován vyptáváním se a doplňováním si informací o reáliích. Zcela jistě se budete hůře orientovat v příběhu a vaše šance na vítězství tak bude menší.

Pokud se ale specifických reálií chytnete, pomůžete budování atmosféry hry, budete příběhem a postavami více „žít“ a věříme, že dobrodružství tím bude zajímavější pro vás i PJe.

Před začátkem dobrodružství

Letošní dobrodružství nenavazuje dějem na žádné předchozí dobrodružství posledních let. Velmi volně se inspiruje dobrodružstvím **Věrozvěstové**, které se hrálo na Mistrovství na GameConu 2019 (viz [archiv dobrodružství](#)) a to především umístěním do Čech, ústupem od pohanských zvyklostí a nástupem církve jediného Boha.

Reálie

Umístění příběhu

Celé dobrodružství se bude odehrávat v severních čechách, které lze ohraničit z jihu řekou Ploučnicí, ze západu řekou Labe, ze severu Českým Švýcarskem a Lužickými horami a z východu bažinami kolem dnešní České Lípy. Časově lze dobrodružství zařadit do 9. století našeho letopočtu.

České království

V Čechách existuje mnoho rodů, které do jednoho království spojil král Slavibor (65 let), zvaný též král Sjednotitel. Pomocí diplomacie, ale i rodových válek se mu podařilo spojit české (slověnské) rody na východ, jih, západ a nakonec i na sever od posvátné hory Říp. Vytvoření království Českého bylo z pohledu Slavibora pragmatické rozhodnutí. Nikdy neusiloval o moc, ale viděl dál než většina českých vladyků. Pozoroval, že v zemích kolem slověnského plémě se malá knížectví též sdružují do větších celků a tyto celky těží z nově nabyté síly různými vojenskými výpady. Jen díky spojení českých rodů byli poraženi výbojní Kiruni na východě. A sever Čech, jen díky rychlé pomoci vojsk sdružených pod královskou korouhví, nepadl do rukou nenáviděných Němců. I když v tomto případě se království učenci neshodnou s těmi ze severu.

Slavibor zplodil se svojí ženou, královnou Libuší (45 let) jediného syna Vratislava (25), který se po smrti Slavibora stane po právu králem koruny České.

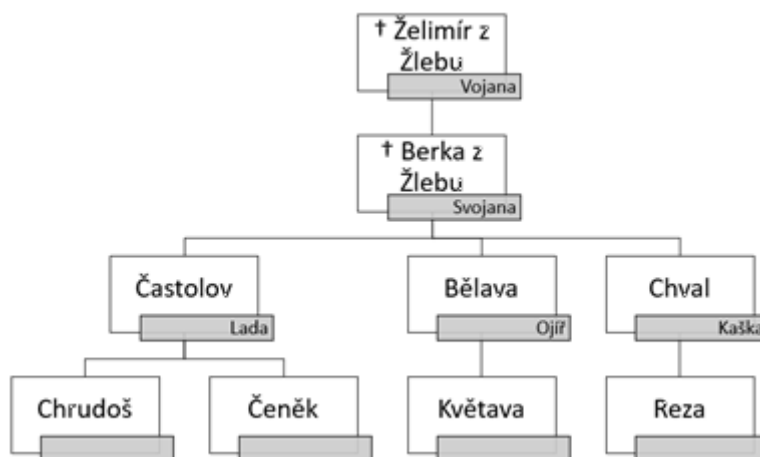
Rod Žlebů

Na severu čech je nejmocnějším rodem rod Žlebů. Rod Žlebů sice formálně patří do Českého království, ale vzhledem k izolovanosti a svému významu a síle, si zachovává i přes nevoli krále vlastní autonomii. Jinými slovy, své problémy si řeší po svém a “doma”. Rozhodně nechce, aby do jeho záležitostí vstupoval někdo jiný, především tedy král.

Rod Žlebů je od nepaměti rodem válečnickým. Mnoho Žlebů se proslavilo v různých bitkách a válkách. Žlebové vždy uznávali pouze právo silnějšího a i skrze svoji sílu se na severu prosadili na úkor jiných rodů (včetně rodu Zajíců, z kterého pochází družina – viz dále).

Poslední velký představitel rodu byl Berka z Žlebu, který po své smrti zanechal 3 potomky. Nejstarší syn se jmenuje Častolov (39 let), prostřední dcera nese jméno Bělava (38 let) a nejmladší syn se jmenuje Chval (37 let).

Častolov, vůdce rodu, má dva syny. Starší Chrudoš (20 let) je chudomyslný (v deseti letech se málem utopil), mladší Čeněk (18 let) je předpokládaným nástupcem rodu Žlebů. Bělava má jedinou dceru, Květavu (17 let). Též Chval má jediného potomka, dceru Rezu (16 let).

Potomci Berky z Žlebu mají vymezené území rozdělené na tři části. Nejvýznamnější a nejbohatší část má Častolov, což je území na západ podél Labe, včetně hradu Žleb (sídlo rodu), druhou největší část má Bělava (sever podél Kamenice) a třetí nejmenší má Chval (prostor mezi Benešovem nad Ploučnicí a Českou Kamenicí). Každý si spravuje své území.

Je veřejně známo, že vztah mezi Častolovem a Bělavou je na „nože“. Ne že by mezi sebou nutně bojovali, ale oba dva jsou ctižádostiví po otci a od mala mezi sebou soupeří, kdo je lepší. Jejich otec, Berka z Žlebu, je před smrtí zavázal slibem, že jejich potomci Čeněk a Květava se vezmou a spojí tak rozdělenou rodovou linii.

O Chvalovi, nejmladšímu potomkovi, se toho moc nenamluví. Jako poslední možný dědic vždy stál na okraji zájmu. Jeho léna jsou zhruba poloviční než Častolovova či Bělavina. Družina ví, že Chval nějakou dobu pobýval v Polských zemích, odkud také pochází jeho manželka Kaška.

Rod Zajíců - družina

Všechny postavy v družině pochází z tzv. rodu Zajíců. Rod Zajíců drží pozemky v severozápadním cípu severních Čech (země mezi Kamenicí a Suchou Kamenicí u Labe). Rod Zajíců je ve skutečnosti uskupení několika menších rodů, spojených společnou minulostí a všerůznými svazky. Všichni si říkají Zajíci a mají i společný erb. Podstatné je, že zachovávají tradici předků a rozhodování o rodu provádějí v rámci rokování na sejmech. Taková malá demokracie s jediným rozdílem, že představený „pravého“ rodu Zajíců má právo Posledního slova, tj. rozhoduje v případě rovnosti hlasů.

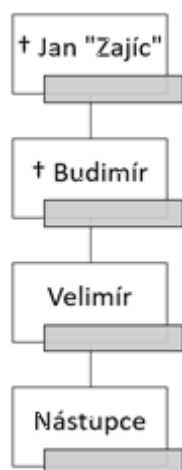
Každý člen družiny představuje jednoho zástupce z rodu Zajíců s právem hlasovat na sejmě.

Jedna z postav je **Následníkem rodu Zajíců – prvorozený syn**. Následník má výše zmíněné právo Posledního slova. Ostatní členové družiny jsou vladykové ostatních rodů. Všichni členové družiny jsou tak svým způsobem elitou - svých rodů, tak i elitou ze všech Zajíců.

Zajícové jsou vazalové mocného rodu Žlebů, konkrétně pak spadají pod Bělavu, dceru Berky z Žlebu. Hlavou rodu Zajíců je staříčkový Velimír z Kročova, nicméně těsně před dobrodružstvím pověřil svého prvorozeného syna – Následníka rodu, aby jej zastupoval ve věcech rodových.

Věkově by měly být postavy mezi 25 až 45 lety. Následník má 35 let.

Vztah družiny k rodu Žlebů je poznamenán historickými událostmi. V minulosti, stál rod Zajíců proti Žlebům. Bojové šarvátky byly na denním pořádku. Loupení vesnic, zabíjení poddaných, to vše se dělo na obou stranách a bylo normální zde na severu. Jednoho dne Želimír ze Žlebu (otec Berky z Žlebu) vylákal Jana „Zajíce“, děda Velimíra, z jeho hradce tím, že zapálil dvě blízké vesnice a kus lesa. Jan Zajíc vyjel s posádkou na pomoc a oslabený hradec pak nebyl schopen odolat obléhání Žlebů a kapituloval.

Ono, když vám někdo shodí matku z hradec a drží nůž pod krkem vaší ženy, tak prostě kapitulujete. Žleb ponížil rod Zajíců, jak se jen dalo. Sebral rodu jejich starodávňý erb - zajíc ve skoku přes Labi a nahradil jej novým - krvavou hlavou zajíce.

Původní erb

Stávající erb

Předpřipravené postavy – volba rasy

V rámci dobrodružství se počítá s tím, že postavy hráčů budou mít jeden ze tří předpřipravených „**životních**“ **postojů**“, který bude ovlivňovat jejich postup v dobrodružství ve vybraných scénách či klíčových momentech. Zvolený předpřipravený životní postoj určí hráči, jaké rasy bude jeho postava.

Barbaři a Krollové – postavy zastávají postoj, že pro budoucnost rodu Zajíců je nejlepší volbou zůstat ve vazalství Žlebů. Není to dobrá volba, je to prostě nejlepší volba ze všech možných. Ano, Žlebové porazili Zajíce nečestným úskokem. Ale Barbaři a Krollové jsou realisté. Válka není čestná a ten, kdo se ve válce spoléhá na čest, je hlupák a později i poražený (ne-li rovnou mrtvý). Cílem Barbarů a Krollů je se Žleby navázat těsnější spoluprací a vydobýt si na severu Čech další výhody oproti ostatním porobeným rodům.

Lidé a Elfové – postavy zastávají postoj, že pro budoucnost rodu Zajíců je nejlepší zbavit se poroby pod Žleby. Postavy věří, že příkoří, které se stalo rodu Zajíců v minulosti, by nemělo zůstat bez reakce. Cílem Lidí a Elfů je najít nového spojence, který by zajistil rovnoprávnější postavení rodu Zajíců na politické scéně, resp. přímo se vymanit z područí Žlebů. Jedinou reálnou možností je spojit se s králem Slaviborem.

Trpaslíci, Hobité a Kudůci – postavy zastávají postoj, že pro budoucnost rodu Zajíců je lepší zůstat neutrální a nepřiklánět se na žádnou stranu. Postavy věří, že rod Zajíců by měl zůstat stát stranou a velkou politiku nechat Žlebům a králi. Trpaslíci, Hobité a Kudůci jsou přesvědčení, že z mocenského boje velkých mohou těžit ve svůj prospěch s minimálním rizikem.

Alespoň jedna postava v družině, která není Následníkem, bude mít církevní smýšlení. Nemusí být nutně knězem, ale k církevním myšlenkám bude mít velmi blízko. A to natolik, že její životní postoj bude církevním učením ovlivněn ve dvou zásadních směrech. Za prvé, lidský život je pro postavu svatý a měl by být vždy v co nejvyšší míře chráněn. Postava s církevním pozadím vždy nahlíží na svá rozhodnutí, či rozhodnutí blízkých optikou možných negativních dopadů na lidské životy. Svůj životní postoj bude prosazovat tím více, čím více lidí bude v ohrožení. Za druhé, postava s církevním pozadím je velmi citlivá na použití černé magie, jejíž popis je uveden v kapitole Magie.

Důležité: V každé družině musí být alespoň jedna postava z každého ze tří výše uvedených životních postojů. Dále, alespoň jedna postava mimo Následníka, musí mít navíc církevní smýšlení.

Ostatní rody na severu Čech

Zatímco rod Žlebů je bezkonkurenčně nejsilnějším rodem (počtem lidí, vojenskou silou) na severu Čech, rod Zajíců lze považovat za druhý nejsilnější (zhruba třetinová síla oproti Žlebům). Zbývající rody na severu Čech mají podstatně menší význam a do jednoho jsou vazaly rodu Žlebů. V dobrodružství nebudou mít žádný význam.

Církev

Po příchodu Věrozvěstů vytlačila Církev Dubu a Lípy staré slověnské pohanské zvyky na okraj společnosti. V odlehlých vesnicích, kdesi v horách či bažinách, lze však stále vidět vliv pohanství, tam ještě Víra nepronikla. Církev však tyto „excesy“ toleruje a bere je jako svůj dočasný neúspěch v šíření Víry.

Církev se zasadila o výstavbu kostelů minimálně v rodových městech, aby tak upevňovala nejen Víru v lidech, ale také svoji moc. Sídlem Církev je pochopitelně Praha, kde je hlavním představeným biskup Bronislav.

Magie

Svět se od dob příchodu Věrozvěstů do Čech opět posunul dál a lze říci, že magie je na pomalém ústupu. Církev Dubu a Lípy spojila umění magie s pohanstvím, čímž jej do velké míry ostrakizovala. Druidé žijící v lesích jsou mnohými považováni za zlé demony a i babky kořenářky si musejí dávat pozor, jakým způsobem své umění prezentují.

Viditelnou magii lze bezpečně používat pouze ve spojení s Boží vůlí. Například seslání blesku na nepřítele možné je. Nicméně je nutné toto použití magie vykládat/zdůvodnit Boží vůlí („Bůh seslal blesk, aby potrestal hřích mého soka“). To samé, rozdělání ohně v dlani za účelem průzkumu jeskyně je vůlí Boží, která chce, aby Boží syn mohl bezpečně prozkoumat jeskyni.

Všeobecně se církevní kruhy shodují, že i Dábel a jeho následovníci umí sesílat (černou) magii. Ostatně, jinak by inkvizitoři nemohli vytvořit pojem čarodějnictví a černokněžnictví.

Zcela zakázaná jsou psychická kouzla, která mají schopnost číst či ovlivňovat mysl lidí. Tyto kouzla jsou bez pochyb považována za černou magii. To má dva důsledky. Za prvé, toho, kdo je přistižen při použití psychických kouzel, stihne hranice. Za druhé, běžný smrtelník obdařený darem magie, nemá možnost se psychická kouzla běžně naučit. Šeptá se, že sama církev má k dispozici hrstku vyvolených inkvizitorů, kteří mají právo použít psychická kouzla v rámci vykonávání svého úřadu.

Četné církevní disputace se nyní vedou na téma, jak rozlišit magii Boží a magii pekelnou. Monopol na soud má pochopitelně církev. Objevují se i „pokrokové“ názory, že magie je pouze dílem Dábla.